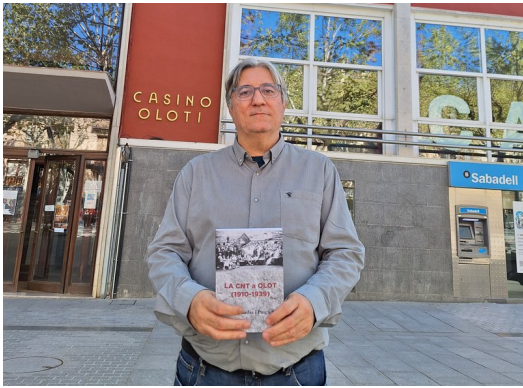

Radiografia del sindicalisme olotí d'abans del 1936

Barnadas, fotografiat amb el llibre davant del Casino Olotí, seu del comitè durant el període que ha estudiat J.C.

L'escriptor i historiador olotí Joan Barnadas ha completat amb un segon volum, *La CNT a Olot (1910-1939)*, el buit que hi havia sobre els moviments obrers i revolucionaris a Olot de principi del segle XX i fins a la Guerra Civil espanyola. Barnadas, no obstant, puntualitza que, de fet, no és un segon volum com a tal, sinó que tracta de la CNT a Olot, i això li permet tornar a parlar de l'època més triomfant del sindicalisme, la que va des de l'any 1916 fins al 1921.

Per a aquest nou volum de la Biblioteca Social de la CNT d'Olot, l'autor s'ha documentat amb el fons Jordi Pujula, que custodia l'Arxiu Comarcal d'Olot, fill d'un dels responsables del Partit Obrer Unificat Marxista (POUM) a la capital garrotxina. També amb la

comunicació epistolar d'Antoni Planagumà, de l'àmbit regionalista i exiliat a París, i amb el fons local d'Olot de l'Arxiu Comarcal. Es tracta, per tant, de tres fonts que han permès a Barnadas endinsar-se en aquest període de la història olotina des de tres punts de vista.

L'autor remarca que el període revolucionari no va ser especialment violent i sanguinari a Olot, a diferència d'altres municipis garrotxins. Sí que fa referència a un dels pocs episodis violents i de descontrol que es produeixen poc després d'esclatar la guerra, el conegut com els fets del Triai, quan, el 31 d'octubre del 1936, 11 presoners de dretes són traslladats i afusellats en aquesta prat del afores de la ciutat. L'autor del llibre, però, assenyala que les ordres van venir de fora, ja que l'assassinat també es dona en altres poblacions gironines, com ara Sant Feliu de Guíxols i Girona, com a represàlia per l'acció del creuer Canarias, que el dia abans havia bombardejat la badia de Roses. Barnadas sosté que a l'Ajuntament d'aleshores –governat per membres del POUM, la CNT i ERC– ningú no va voler contravenir les ordres, tot i que, el dia següent, ho van condemnar.

Joan Barnadas explica que la CNT estava molt arrelada a Olot i aglutinava molta gent jove del moviment revolucionari. L'autor recull amb els dos llibres les tres fases del procés de separació de la Federació de Sindicats Obrers del sindicat únic. Una primera, la que correspon al primer llibre abans citat, que parla de les fites aconseguides pels sindicalistes, com per exemple les 8 hores, i la revolució durant la Guerra Civil i els anys previs, objecte d'estudi en el segon.

Per a aquest últim, Barnadas ha analitzat les cartes entre l'alcalde Joaquim Guillem, de la CNT d'Olot, i el líder sindical Josep Alberola, en què tots dos fan anàlisis i valoracions de la situació del moment; entre altres coses, de com funciona la revolució a Olot des del punt de vista del sindicat anarquista: la federació obrera, el POUM, el control de les milícies populars...

La segona font d'informació són les cartes d'Antoni Planagumà, el secretari del Comitè, que, després de la guerra, es va situar econòmicament a París, cosa que li va permetre ajudar exiliats, entre ells el president Josep Tarradellas. Són cartes també del fons Pujula.

I, finalment, la tercera font de Barnadas ha estat la documentació derivada de les intervencions de les indústries, majoritàriament en mans dels comitès de la CNT i de la UGT.

L'autor remarca que el seu llibre no inclou la repressió posterior a la Guerra Civil, però sí d'aquest període les aportacions d'Alberola sobre què va passar del 1936 al 1939, amb què s'expliquen millor les vagues obreres d'entre el 1916 i el 1920.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 15-04-2024, Pàgina 11

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2406778-radiografia-del-sindicalisme-oloti-d-abans-del-1936.html>